

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010952
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3121010952.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka, v trestnej veci proti obžalovanému H. D., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom Q. J. nad T., t. č. vo výkone trestu v inej trestnej veci v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/74/2021 zo dňa 18.01.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. augusta 2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného H. D. a prokurátora z a m i e t a j ú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/74/2021 zo dňa 18.01.2022 (ďalej len „súd prvého stupňa“), bol obžalovaný H. D. (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 07.02.2021 v čase o 13.59 hod. po Bratislavskej ulici v Trenčíne viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Focus, EČV: Z pod vplyvom metamfetamínu s koncentráciou v krvi v množstve 326 ng/ml a pod vplyvom amfetamínu v krvi v množstve 54 ng/ml, ktorý stav jednoznačne vylučoval spôsobilosť viesť a ovládať motorové vozidlo spoľahlivo a bezpečne.

Za to bol odsúdený podľa § 213 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. l), písm. n), § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 2 (dva) roky. Súd prvého stupňa súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/109/2020 zo dňa 15.06.2021 (právoplatného dňa 15.06.2021), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti výroku o treste citovaného rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že v súčasnej dobe si vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky za trestný čin, kde trestné sadzby sú prísnejšie ako za trestný čin prejednávaný v tomto prípade. Takto vykonávaný nepodmienečný trest odňatia slobody je v plnom rozsahu dostačujúci, z pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie a preto nebolo potrebné pôvodne uložený trest odňatia slobody navyšovať. Trest uložený súdom prvého stupňa je síce zákonný, ale na druhej strane k prejednávanému trestnému činu neprimerane prísny. Aj keď nedal vyhlásenie čo do viny z dôvodu, že súhlasil pojednávať v jeho neprítomnosti, k prejednávanému skutku sa v plnom rozsahu priznal a oľutoval ho, čo možno

postaviť na roveň vyhlásenia o vine, resp. aj dohody o vine a treste, kde v takom prípade sa dolná hranica trestnej sadzby za prejednávany trestný čin znižuje o 1/3 pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Pôvodne uložený a už vykonávaný trest odňatia slobody je možné považovať za dostatočný a preto navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa čo do uloženého trestu odňatia slobody a vo veci sám rozhodol tak, že pôvodne uložený nepodmienečný trest považuje za dostatočný.

Proti výroku o treste uvedeného rozsudku podal v zákonnej lehote v neprospech obžalovaného odvolanie aj prokurátor, nakoľko s ním nesúhlasil pre jeho neprímeranosť a rozhodnutie súdu prvého stupňa považuje za nezákonné. Zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný na spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. použil osobné motorové vozidlo značky Ford Focus s EČV: IL XXX CG, ktorého je vlastníkom a držiteľom. Sú splnené formálne podmienky na uloženie aj trestu prepadnutia veci a rovnako sú splnené aj materiálne podmienky na jeho uloženie hlavne s prihliadnutím na osobnosť obžalovaného a jeho kriminálnu minulosť. Jedná sa o osobu, ktorá sa dopúšťa trestnej činnosti opakovane napriek tomu, že v minulosti už obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody. Celkovo má 5 záznamov, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/109/2020 zo dňa 15.06.2021 (právoplatným dňa 15.06.2021), pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Pokiaľ sa osoba opakovane dopúšťa trestných činov (ako v prípade obžalovaného) je možné jednoznačne skonštatovať, že má sklony k ich páchaniu a predchádzajúce odsúdenia a ani samotný výkon trestu odňatia slobody u neho nevedli k náprave. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný bol celkovo 15-krát priestupkovo riešený, prevažne pre priestupky v cestnej premávke. Opakované spáchanie priestupkov na úseku cestnej premávky u obžalovaného odôvodňuje prijatie záveru, že ako vodič a účastník cestnej premávky si neosvojil rešpektovanie a dodržiavanie základných zásad cestnej premávky do takej miery, aby mohol garantovať bezpečnosť pre všetkých účastníkov cestnej premávky a preto je potrebné a dôvodné uloženie aj trestu prepadnutia veci (motorového vozidla značky Ford Focus s EČV: IL XXX CG). Obžalovaný síce v minulosti nebol trestaný za obdobný trestný čin, avšak bol opakovane súdne trestaný za iné trestné činy, pričom jeho odsúdenia absolútne nevedli k náprave. Zároveň sa obžalovaný opakovane dopúšťa priestupkov v cestnej premávke, teda nerešpektuje pravidlá cestnej premávky. Riziko sociálneho zlyhania v budúcnosti je u obžalovaného jednoznačne zvýšené a existuje predpoklad, že po výkone trestu sa opätovne dopustí trestného činu, prípadne priestupku na úseku cestnej dopravy. Poukázal na skutočnosť, že dňa 14.06.2021 pod sp. zn. 2Pv 22259/21/3309-6 bol vydaný príkaz prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín podľa § 96f Tr. por. za použitia § 96e Tr. por. na zaistenie osobného motorového vozidla značky Ford Focus M1 DAW/FYDA1/5BCAKA, EČV: Z T.:B farby modrá metalíza pastelová, ktorého vlastníkom a držiteľom je obžalovaný. Navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody (vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/109/2020 zo dňa 15.06.2021) v trvaní dva roky a šesť mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 2 roky a trest prepadnutia veci (motorového vozidla značky Ford Focus s EČV: IL XXX CG).

Prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného uviedol, že súd prvého stupňa správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil po právnej stránke a taktiež správne konštatoval vinu obžalovaného. Zákonné, dôvodné a vecne správne je tiež jeho rozhodnutie o uložení súhrnného trestu odňatia slobody, ako i trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, a to aj pokiaľ ide o ich výmery a spôsob výkonu súhrnného trestu odňatia slobody zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Nestotožnil sa len s tým, že súd obžalovanému neuložil aj trest prepadnutia veci, ktorú obžalovaný použil na spáchanie trestnej činnosti. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného podané prostredníctvom jeho obhajcu ako nedôvodné zamietol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol rozhodnúť v súlade s podaným odvolaním prokurátora okresnej prokuratúry a odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Obhajca obžalovaného uviedol, že vzhľadom k tomu, že obžalovanému bol premenený pôvodne podmienený uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok na trest nepodmienečný, tak reálne toho času vykonáva spolu tresty v celkovej výmere 3 roky a z dôvodu reálnej dĺžky teraz vykonávaných

trestov, počas ktorých bude mať možnosť dostatočne si uvedomiť nesprávnosť svojho konania, preto v tejto trestnej veci na jeho prevýchovu by postačovalo upustiť od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k v napadnutom rozsudku citovanému rozsudku Okresného súdu Bratislava III. Odvolanie prokurátora považuje za nedôvodné, navrhuje ho zamietnuť a dopĺňa svoj aktuálny poznatok, podľa ktorého predmetné motorové vozidlo Ford Focus existuje len na papieri, pretože bolo rozobrané na súčiastky novým majiteľom, ktorému vozidlo zveril ešte pred jeho zaistením.

Obžalovaný uviedol, že automobil predal po spáchaní skutku novému majiteľovi, ktorý ho potreboval kvôli súčiastkam, pričom odvolanie prokurátora navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním výroku o treste odňatia slobody z podnetu podaného odvolania krajský súd dospel k záveru, že nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami obžalovaného vo vzťahu k výroku o tomto treste. Je potrebné uviesť, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu prihliadol na skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, pričom obžalovanému priznal existenciu dvoch poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l) (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom).

Krajský súd má za to, že obžalovanému nemala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., nakoľko nebol osobne prítomný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa (kde by obžalovaný mohol urobiť vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b), resp. písm. c) Tr. por.), ale naproti tomu mal mať priznanú existenciu dvoch príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) (spáchal viac trestných činov) a písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený). Táto skutočnosť pri absencii (nepřítomnosti) použitia hmotnoprávneho odklonu v podobe mimoriadneho zníženia trestu v intenciách ustanovenia § 39 Tr. zák. by musela viesť súd prvého stupňa k právnenému záveru, že pre pomer príťažujúcich a poľahčujúcich okolností (2:1) je pri ukladaní trestu odňatia slobody nevyhnutné upraviť rozpätie trestnej sadzby, pre zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Tr. zák. vo vzťahu k ustanoveniu § 213 ods. 3 Tr. zák.) s následným zvýšením hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 41 ods. 2 Tr. zák.) a uloženie trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Krajský súd sa však skutočnosťou týkajúcou sa zisťovania pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností nezaoberal z dôvodu obmedzenia stanoveného mu procesným predpisom (§ 322 ods. 3 veta druhá pred bodkočiarkou Tr. por.), podľa ktorého ustanovenia v neprospech obžalovaného môže odvolací (krajský) súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného, pričom prokurátor napadol rozsudok súdu prvého stupňa odvolaním len vo vzťahu k výroku o treste prepadnutia veci.

O obžalovanom bolo tiež zistené, že bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný s tým, že v jednom prípade sa na odsúdenie neprihliada, pretože ide o odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie, ktoré nadobudlo právoplatnosť pred 01.01.2013 (§ 438e Tr. zák.) a v inom prípade (trestná vec vedená na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 3T/143/2009) sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený a preto sú právne relevantné štyri trestné konania. Konkrétne rozhodnutím Landesgericht für Strafsachen Wien, sp. zn. 071 HV 48/2017y zo dňa 19.09.2017 (právoplatné dňa 19.09.2017) bol obžalovaný uznaný vinným z krádeže po neoprávnenom vstupe na súkromný pozemok. Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 2T/3/2018 zo dňa 06.09.2018 (právoplatným dňa 22.09.2018) bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., pričom mu bol okrem iného uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmienecným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov, ktorý mu bol následne dňa 10.03.2022 nariadený, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Okresný súd Bratislava V, na základe trestného rozkazu, sp. zn. 1T/79/2018 zo dňa 06.11.2018 (právoplatného dňa 07.12.2018)

uznal obžalovaného vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby na 18 (osemnásť) mesiacov, pričom trest mu bolo nariadené vykonať dňa 17.12.2021. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/109/2020 zo dňa 15.06.2021 (právoplatným dňa 15.06.2021) bol obžalovaný pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okrem toho sa obžalovaný v minulosti dopustil pätnástich priestupkov predovšetkým na úseku dopravy.

Aktuálne prejednávaný trestný čin obžalovaný spáchal skôr (dňa 07.02.2021), ako bol v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6T/109/2020 vyhlásený odsudzujúci rozsudok (dňa 15.06.2021) za iný jeho trestný čin (zločin). V situácii, keď súd prvého stupňa v preskúmvanej veci obžalovanému priznal dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák., ukladal súhrnný trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby ustanovenia § 213 ods. 3 Tr. zák. trestného činu najprísnejšie trestného, upravenej s použitím ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák. (zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu) a tiež podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. i podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na uvedené súdom prvého stupňa uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov, za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 6T/109/2020 zo dňa 15.06.2021 (právoplatným dňa 15.06.2021) a tiež s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, aj podľa názoru krajského súdu je trestom zákonným, nie je neprimerane prísny, vzhľadom na charakter zbiehajúcej sa trestnej činnosti a jej závažnosť. Krajský súd uvádza, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený týmto skorším rozsudkom a preto vzhľadom k tomu, že uvedeným rozsudkom bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, bol okresným súdom v preskúmvanej veci uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov dôvodný (dokonca sa krajskému súdu javí skôr mierny). Je tiež odôvodnený aj tým, že obžalovaný sa v minulosti dopustil pätnástich priestupkov (prevažne na úseku dopravy). Krajský súd preto nesúhlasí ani s odvolacou námietkou obžalovaného, že v súčasnosti vykonávaný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky je v plnom rozsahu dostačujúci z pohľadu tak individuálnej aj generálnej prevencie, kedy nebolo potrebné pôvodne uložený trest odňatia slobody navyšovať. Pokiaľ ide o súčasne uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel každého druhu vo výmere 2 (dva) roky, aj tento je správny, zákonný a nie je neprimeraný, napokon ani sám obžalovaný a prokurátor tento výrok v odvolaní nenamietali. Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je v súlade so zákonom, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin. Krajský súd v tomto smere s prihliadnutím na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného nevzhladol dôvod pre jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia.

Krajský súd na podklade odvolania prokurátora následne preskúmaním veci zistil, že uloženie trestu prepadnutia veci (osobného motorového vozidla) neprichádzalo do úvahy. Je to predovšetkým odôvodnené tým, že trest je právnym následkom trestného činu, pričom musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (proporcionalita trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona s tým, aby bola zabezpečená ochrana spoločnosti a výchova páchatel'a a ostatných občanov.

Krajský súd v tomto smere zdôrazňuje, že pri preskúmvanej veci by bolo odôvodnené uložiť trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu (prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.) len v situácii, pokiaľ hodnota veci nie je v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu. Kritériá, ktoré určujú závažnosť prečinu sú výslovne vyjadrené vo všeobecnej časti Tr. zák., kde sa skúma tzv. materiálny korektív (§ 10 ods. 2 Tr. zák.). Sú nimi spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, miera zavinenia a pohnútky páchatel'a.

Obžalovaný prejednávaným konaním spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., ktorý nemal nepriaznivé následky, nakoľko nedošlo k ohrozeniu života alebo zdravia iných ľudí, ani ním obžalovaný nespôsobil škodu na cudzom majetku. Navyiac boli obžalovanému súdom prvého stupňa priznané dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), ktoré treba priradiť k okolnostiam, za ktorých bol čin spáchaný.

V preskúmvanej trestnej veci je nespochybniteľný aj úmysel obžalovaného, nakoľko pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak Tr. zák. výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nebanlivosti (§ 17 Tr. zák.). Tým je určená miera zavinenia, pričom pohnútku u obžalovaného absentuje. Osobné motorové vozidlo podľa odborného vyjadrenia zabezpečeného v prípravnom konaní bolo ohodnotenú na sumu 1.000 eur, ktorú hodnotu veci krajský súd považuje za takú, ktorá je v zrejmom nepomere k miere závažnosti prečinu.

Pri preskúmvaní možnosti uloženia trestu prepadnutia veci (osobného motorového vozidla) obžalovanému bolo tiež nevyhnutné prihliadnúť na kritériá zákonnosti, primeranosti a spravodlivosti. Popri skúmaní zákonných podmienok umožňujúcich použitie tzv. materiálneho korektívu a toho, či hodnota osobného motorového vozidla je v nepomere k miere závažnosti prečinu (kedy nemožno uložiť trest prepadnutia veci) krajský súd zistil, že obžalovaný doteraz nebol súdne trestaný pre trestný čin spáchaný pod vplyvom návykovej látky. Z miesta bydliska (zo správy o povesti) vyplýva, že obžalovaný má síce voči mestu Nové Mesto nad Váhom dlh vo výške 157 eur za odvoz komunálneho odpadu, ale jeho správanie nebolo doteraz riešené komisiou pre bezpečnosť a verejný poriadok.

Zohľadnením všetkých relevantných skutočností, ktoré neboli v trestnom konaní spochybnené, mal krajský súd za to, že uloženie trestu prepadnutia veci, by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Pri skutkovom závere o neopodstatnenosti uloženia tohto druhu trestu krajský súd vychádzal aj z hmotnoprávných zásad ukladania trestov (§ 34 Tr. zák.). Ukladanie trestu prepadnutia veci (osobného motorového vozidla) pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. musí ustáliť judikatúra, pričom krajský súd by vzhľadom na dôvodnosť uloženia takéhoto trestu predovšetkým v situácii, pokiaľ by sa obžalovaný dopustil recidívy (čo by sa v zmysle § 61 ods. 3 a 5 Tr. zák. zohľadnilo aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti) a hodnota veci (osobného motorového vozidla) by nebola v zjavnom nepomere k miere závažnosti prečinu.

Krajský súd vzhľadom na vyššie uvedené nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutých výrokov o treste odňatia slobody a treste prepadnutia veci, pričom s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa o uložení treste odňatia slobody (pre nepodanie odvolania prokurátorom vo vzťahu k tomuto výroku) a neuložením treste prepadnutia veci (osobného motorového vozidla) sa v plnej miere stotožnil. Z týchto dôvodov odvolania obžalovaného a prokurátora odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ich podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.